

Curtea Supremă de Justiție
D E C I Z I E

20 noiembrie 2018

mun. Chișinău

Colegiul penal lărgit în următoarea componență:

Președinte – Vladimir Timofti,

Judecători – Victor Boico, Nadejda Toma, Anatolie Țurcan, Ion Guzun,

a judecat, fără citarea părților, recursurile ordinare declarate de către avocatul Mîrzîncu Aurelia în numele inculpatului Beleciuc Ion și de către inculpat, prin care se solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 10 mai 2018, emisă în cauza penală în privința lui

***Beleciuc Ion XXXXX, născut la
XXXXX.***

Termenul de examinare a cauzei:

prima instanță:

de la 06.03.2017 - până la 19.12.2017.

instanța de apel:

de la 08.02.2018 - până la 10.05.2018.

instanța de recurs ordinar:

de la 22.06.2018 – până la 20.11.2018

Procedura prevăzută de art. 431 alin. (1) pct.1¹) Cod de procedură penală, legal executată.

C O N S T A T Ă :

1. Prin sentința Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani din 19 decembrie 2017, Beleciuc Ion învinuit de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 187 alin. (2), lit. f) Cod penal, a fost achitat, pe motiv că fapta nu a fost comisă de către inculpat.

2. Pentru a pronunța sentința, prima instanță a stabilit că, Beleciuc Ion este învinuit în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 187 alin. (2) lit. f) Cod penal, în următoarele circumstanțe: la data de 05 aprilie 2016, în intervalul orelor 19:00-22:00, aflându-se la volanul automobilului de model „XXXXX”, de culoare gri, în timp ce presta servicii de taxi cetățeanului Toma Gheorghii, după ce a stopat automobilul în fața magazinului alimentar amplasat pe str. XXXXX, urmărind scopul sustragerii în mod deschis a bunurilor altei persoane, dându-și seama de caracterul

prejudiciabil al acțiunilor sale, prevăzând urmările și dorind în mod conștient survenirea lor, în timp ce clientul Toma Gheorghe, ieșea din magazin, a pornit automobilul pe al cărui torpedou, acesta din urmă lăsa-se un portmoneu la prețul de 70 de lei, în care se aflau un card bancar emis de BC „Moldova Agroindbank” SA, împreună cu codul PIN secret, buletinul de identitate pe numele Toma Gheorghe, cărți de vizită și cheia de la casa acestuia, părăsind cu bunurile sustrase locul comiterii infracțiunii și extrăgând la 05 aprilie 2016, de pe cardul bancar sus menționat, suma de 5000 lei, cauzând astfel părții vătămate un prejudiciu material considerabil, în sumă totală de 5070 lei.

Astfel, prima instanță a constatat că lui Belecuc Ion, i s-a incriminat că, prin acțiunile sale intenționate, a comis infracțiunea prevăzută de art. 187 alin. (2), lit. f) Cod penal, individualizată prin „jaf, adică sustragerea deschisă a bunurilor altei persoane, cu cauzarea de daune în proporții considerabile”.

3. Împotriva sentinței, la data de 02 ianuarie 2018, a înaintat apel procurorul în Procuratura mun. Chișinău, Oficiul Buiucani, Ruslan Perevozniuc, solicitând casarea integrală a sentinței, rejudecarea cauzei potrivit modului stabilit pentru prima instanță, pronunțarea unei noi hotărâri prin care Belecuc Ion să fie recunoscut vinovat de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 187 alin. (2) lit. f) Cod penal, cu numirea pedepsei de 5 ani închisoare, cu executare în penitenciar de tip semiînchis iar, în temeiul art. 84 alin. (4) Cod penal, prin cumul parțial al pedepselor aplicate, a-i adăuga partea neexecutată a pedepsei stabilite prin sentința Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani din 16 martie 2017, stabilindu-i pedeapsa definitivă sub formă de închisoare pe un termen de 6 ani închisoare cu executare în penitenciar de tip semiînchis, cu privarea pe un termen de 3 ani de dreptul de a exercita activitate ce ține de primirea în gestiune a bunurilor materiale.

3.1. În susținerea apelului, procurorul a expus următoarele:

- partea vătămată, Toma Gheorghe, la urmărirea penală a declarat că, vizionând imaginile video prezentate de BC „Moldova Agroindbank” SA, a recunoscut în persoana care extrage mijloacele bănești de pe cardul său bancar, drept persoana care i-a prestat servicii de taxi, tot acesta fiind și cel care a fost adus la Inspectoratul de Poliție Buiucani, mun. Chișinău, unde a fost stabilită identitatea lui, și anume Belecuc Ion. La fel și martorul, Bîrsan Veaceslav, a declarat că persoana din imaginile video și foto prezentate de către ofițerul de urmărire penală într-adevăr seamănă cu Belecuc Ion. Prin

urmare, procesul-verbal de examinare a obiectului din 24 aprilie 2016, în care se consemnează examinarea informației foto și video de la Serviciul Securitate al BC „Moldova Agroindbank” SA, constituie o probă directă care demonstrează vinovăția incriminată inculpatului Belecuc Ion, fără echivoc și urma a fi pusă la baza condamnării acestuia;

- prezența inculpatului în raza unde a fost comisă fapta, de rând cu înregistrările video și declarațiile părții vătămate întăresc probatoriul acumulat de către organul de urmărire penală;

- în ședința de judecată inculpatul a menționat că în perioada când a fost comisă infracțiunea, el împreună cu soția sa, Belecuc Elena, s-ar fi aflat în vizită la mama acestuia, Belecuc Valentina, în s.Lozova, r-ul Strășeni, unde a ajuns în jurul orei 19:00, aflându-se până în dimineața zilei următoare. Declarațiile respective, se diferă de cele date în calitate de învinuit de la urmărirea penală, or, acolo Belecuc Ion invocă că, din mun. Chișinău ar fi ieșit în jurul orei 16:00 iar în satul Lozova a ajuns la ora 18:00. Asemenea divergențe există și între declarațiile martorului apărării, Belecuc Elena, cu cele date de inculpat, prima indicând că din mun. Chișinău, spre or. Lozova s-au pornit aproximativ la ora 20:30 - 21:00. Cu toate acestea, instanța de fond nu a constatat existența divergențelor respective, ci din contra a apreciat drept veridice declarațiile date de martorul apărării, iar versiunea înaintată de Belecuc Ion a considerat-o plauzibilă, ambele declarații fiind puse la baza sentinței de achitare.

- aprecierea primei instanțe a probelor cercetate, este una părtinitoare și subiectivă, or, nu s-a luat în considerație că ambele declarații de fapt intră în contradicții cu proba prezentată de acuzare și anume procesul-verbal de examinare a obiectului din 21 iunie 2016, în care se consemnează examinarea informației cu privire la apelurile efectuate prin intermediul telefonului mobil cu nr. SIM XXXXX ridicate de la SA „Moldcell”, din analiza căruia se observă că inculpatul pe parcursul urmăririi penale, dar și în instanța de judecată a încercat să-și creeze un alibi, comunicând că nu s-ar fi aflat la locul săvârșirii faptei în perioada când a avut loc infracțiunea, cu toate că, examinările descifrărilor indică exact contrariul.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 10 mai 2018, a fost admis apelul procurorului în Procuratura mun. Chișinău, Oficiul Buiucani, Ruslan Perevozniuc, casată total sentința și pronunțată o hotărâre nouă, potrivit modului stabilit pentru prima instanță prin care:

Belecuc Ion a fost recunoscut vinovat și condamnat, pentru comiterea infracțiunii prevăzute de art. 187 alin. (2), lit. f) Cod penal, la

pedeapsă sub formă de închisoare, pe un termen de 5 (cinci) ani, fără amendă.

În temeiul art. 84 alin. (4) Cod penal, la pedeapsa stabilită lui Belecuc Ion, a fost adăugat parțial, prin cumularea pedepselor, pedeapsa aplicată prin sentința Judecătorei Chișinău, sediul Buiucani din 16 martie 2017, stabilindu-i pedeapsa definitivă de 6 (șase) ani închisoare, fără amendă, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis, cu privarea de dreptul de a ocupa funcții și de a exercita activitate ce ține de primirea în gestiune a bunurilor materiale pe un termen de 3 ani.

4.1. Motivând soluția emisă, instanța de apel, a constatat că prima instanță a stabilit incorect starea de fapt, care nu corespunde probelor din dosar, care au fost apreciate incorect, astfel ajungând eronat la concluzia de achitare a lui Belecuc Ion, pe motiv că fapta incriminată, nu a fost comisă de către inculpat, cât și a interpretat eronat starea de fapt constatată pe parcursul cercetării judecătorești. De asemenea instanța de apel a stabilit că, instanța de fond la adoptarea sentinței a încălcat prevederile art.101 alin.(1), art.384 alin.(3), art. 385 alin.(1) Cod de procedură penală.

În acest context, instanța de apel a atestat că, potrivit art. 394 alin. (1) pct. 1) Cod de procedură penală, „partea descriptivă a sentinței de condamnare trebuie să cuprindă descrierea faptei criminale, considerată ca fiind dovedită, indicându-se locul, timpul, modul săvârșirii ei, forma și gradul de vinovăție, motivele și consecințele infracțiunii”. În acest sens, au fost invocate și prevederile pct. 2 din Hotărârea Plenului Curții Supreme de Justiție cu privire la sentința judecătorească, în care se atrage atenția că „sentința trebuie să fie legală, întemeiată și motivată, bazându-se pe principiile generale ale efectuării justiției”.

Instanța de apel a susținut că prima instanță nu a dat o apreciere cuvenită normelor citate mai sus, or, concluziile primei instanțe cu privire la achitarea inculpatului, Belecuc Ion, în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 187 alin. (2), lit. f) Cod penal, sunt pripite, nu corespund materialelor dosarului fără ca probele administrate în cauză să fie apreciate fiecare în parte și în ansamblu din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și coroborării lor, respectiv prematur instanța a ajuns la concluzia că fapta de jaf, nu a fost comisă de către inculpat. Astfel, prima instanță la adoptarea sentinței în privința inculpatului, Belecuc Ion, urma a soluționa chestiunile prevăzute la art. 385 alin. (1) Cod de procedură penală, luând în considerație toate mijloacele de probă administrate.

Instanța de apel, a constatat următoarea situație de fapt: Inculpatul, Belecic Ion, la data de 05 aprilie 2016, în intervalul orelor 20:00-22:00 fiind la volanul automobilului de modelul „XXXXX”, de culoare albastră, în timp ce presta servicii de taxi lui Toma Gheorghe, după ce a stopat automobilul în fața magazinului alimentar amplasat pe str. XXXXX, urmărind scopul sustragerii în mod deschis a bunurilor altei persoane, dându-și seama de caracterul prejudiciabil al acțiunilor sale, prevăzând urmările și dorind în mod conștient survenirea lor, în timp ce Toma Gheorghe ieșea din magazin, a pornit automobilul pe al cărui torpedou, acesta din urmă, a lăsat un portmoneu la prețul de 70 de lei, în care se aflau un card bancar emis de BC „Moldova Agroindbank” SA, împreună cu codul PIN secret, buletinul de identitate pe numele Toma Gheorghe, cărți de vizită și cheia de la casa acestuia, părăsind cu bunurile sustrase locul comiterii infracțiunii și extrăgând la data de 05 aprilie 2016, de pe cardul bancar sus menționat, suma de 5000 lei, cauzând astfel părții vătămate un prejudiciu material considerabil, în sumă totală de 5070 lei. Prin acțiunile sale intenționate, inculpatul Belecic Ion a comis infracțiunea prevăzută de art. 187 alin. (2), lit. f) Cod penal, individualizată prin „jaf, adică sustragerea deschisă a bunurilor altei persoane, cu cauzarea de daune în proporții considerabile”.

În pofida faptului că inculpatul Belecic Ion nu și-a recunoscut vina în comiterea infracțiunii din speță, instanța de apel a constatat că vinovăția acestuia în comiterea faptei reținute, este dovedită prin următoarele probe administrate, cercetate în instanța de fond și verificate în ședința instanței de apel, și anume: declarațiile martorului Bîrsan Veaceslav, declarațiile martorului Belecic Elena, procesul-verbal de sesizare despre săvârșirea infracțiunii din 15 aprilie 2016, procesul-verbal de ridicare din 21 aprilie 2016, procesul-verbal de examinare a obiectului din 24 aprilie 2016, procesul-verbal de examinare a obiectului din 21 iunie 2016, declarațiile părții vătămate Toma Gheorghe.

Instanța de apel, enunțând că a ținut cont de prevederile art. 27, art. 99 – art. 101 Cod de procedură penală, și cercetând sub toate aspectele probele administrate, verificându-le minuțios, prin prisma admisibilității, pertinentei, concludenței, utilității și veridicității lor, a conchis că din probele administrate la materialele dosarului rezultă vinovăția inculpatului, Belecic Ion, în comiterea componentei de infracțiune prevăzute de art. 187 alin. (2), lit. f) Cod penal, individualizată prin „jaf,

adică sustragerea deschisă a bunurilor altei persoane, cu cauzarea de daune în proporții considerabile”.

Instanța de apel a determinat că soluția primei instanțe privind achitarea inculpatului Belecuc Ion, din motiv că fapta nu ar fi fost comisă de către acesta, este una contradictorie însuși probatoriului administrat în situația în care instanța de fond a redat selectiv aceste probe și nu le-a analizat prin prisma concludenței și pertinentei lor.

Deși în cadrul ședinței instanței de fond, și în instanța de apel, nu a fost posibil de a fi audiat pătimitul, Toma Gheorghe, procurorul a solicitat cercetarea acestei probe în cadrul ședinței instanței de apel, astfel că instanța de apel a reținut în acest sens și declarațiile pătimitului, Toma Gheorghe.

Astfel, instanța de apel, a recunoscut drept confirmative comiterii anume de către inculpatul Belecuc Ion, relatările părții vătămate Toma Gheorghe, or, ultimul a confirmat cert și fără echivoc faptul că urcând în automobilul condus de către inculpat, care nu avea careva inscripții de taxi, automobilul era de modelul „XXXXX”, de culoare gri-închisă, s-au deplasat spre XXXXX, iar în fața unui magazin din XXXXX a rugat șoferul să se oprească, totodată Toma Gheorghe a concretizat că a pus portmoneul pe torpedoul automobilului, iar inculpatul a văzut acest fapt, ulterior la ieșire din magazin, inculpatul brusc a pornit automobilul și s-a deplasat într-o direcție necunoscută, deși dânsul a strigat și a fluierat.

Tot aici, a fost notat că, pătimitul a mai relatat că dânsul a mers la BC „Moldova-Agroindbank” SA, de unde a ridicat înregistrările de la bancomatul aflat alături de Universitatea de Medicină, astfel că este combătută integral alegația instanței de fond, precum că organul de urmărire penală nu ar fi stabilit locul amplasării acestui bancomat, în contextul în care acest fapt este menționat și în procesul-verbal de examinare a înregistrărilor video din data de 25 aprilie 2016.

Așa dar, pătimitul, Toma Gheorghe, a confirmat faptul că persoana care l-a transportat în XXXXX și persoana care este în imaginile anexate la materialele cauzei este anume inculpatul Belecuc Ion, l-a recunoscut după constituția corpului, fiind slab și puțin ghebos, fața alungită, uscățivă și din profil i-a reținut nasul ascuțit, totodată pătimitul a susținut că l-ar fi recunoscut în orice circumstanțe.

La fel, conform procesului-verbal de ridicare din 21 aprilie 2016, în care este consemnată ridicarea informației foto și video de la Serviciul Securitate al BC „Moldova Agroindbank” SA, unde sunt indicate semnele

persoanei vizibile pe înregistrarea video de la bancomatul de unde inculpatul Belecuc Ion, a scos suma de 5000 lei, de pe cardul părții vătămate, Toma Gheorghe.

Așa dar, conform procesului-verbal de sesizare despre săvârșirea infracțiunii din 15 aprilie 2016 de către partea vătămată, Toma Gheorghe, s-a reclamat sustragerea deschisă a portmoneului în care se aflau cardul bancar BC „Moldova Agroindbank” SA cu PIN-ul secret, cu cauzarea unui prejudiciu material în sumă de 5070 lei. Totodată pătimitul, Toma Gheorghe, a susținut că imediat după ce a văzut că inculpatul, Belecuc Ion, a părăsit locul infracțiunii l-a sunat pe fratele său ca să caute numărul operatorului BC „Moldova-Agroindbank” SA, i-a spus parola, însă operatorul i-a comunicat că pe cont nu mai sunt careva mijloace financiare și că acestea au fost extrase la data de 05 aprilie 2016, ora 21.56.

În contextul dat, instanța de apel a reținut drept declarative, formale și convenționale alegațiile inculpatului Belecuc Ion și ale martorului Belecuc Elena, care este soția inculpatului, precum că s-ar fi deplasat spre s. Lozova, r. Strășeni, or, conform procesului-verbal de examinare a obiectului din 21 iunie 2016, în care este consemnată examinarea informației cu privire la apelurile efectuate prin intermediul telefonului mobil cu nr. SIM XXXXX ridicate de la SA „Moldcell”, la data de 05 aprilie 2016 prin care se confirmă aflarea abonatului respectiv în celula care corespunde itinerarului parcurs de partea vătămată, fapt care denotă evident că inculpatul, Belecuc Ion, s-a aflat în apropierea bancomatului de unde s-au sustras banii de pe contul părții vătămate, Toma Gheorghe. Mai mult ca atât, conform aceluiași informații, se atestă cert că la ora 19.52, oră aproximativă indicată și de către pătimitul, Toma Gheorghe, când a luat taxiul de la „Flacăra”, inculpatul s-a aflat anume în Raza Antenei „Str. Alba Iulia, 7”, care a deservit numărul de telefon XXXXX, fapt care exclude careva dubii. Astfel, instanța de apel, a reținut drept formale și convenționale declarațiile inculpatului cu referire la faptul că ar fi ajuns în s. Lozova, r. Strășeni, la ora 19.00, or, acestea contravin declarațiilor părții vătămate, Toma Gheorghe, dar și informației cu privire la apelurile efectuate prin intermediul telefonului mobil cu nr. SIM XXXXX ridicate de la SA „Moldcell” la data de 05 aprilie 2016, conform căreia inculpatul s-a aflat anume în Raza Antenei „Str. Alba Iulia, 7”, care a deservit numărul de telefon XXXXX la ora 19.52 și că a stat acolo până în dimineața zilei de 06 aprilie 2016, acestea constituind o metodă de apărare inventată de către inculpat și susținută de către martorul Belecuc Elena, care este soția

inculpatului, fiind o persoană interesată în crearea unei versiuni de dezvinovățire a inculpatului.

Totodată, instanța de apel a notat că însuși declarațiile inculpatului Beleciuc Ion, contravin declarațiilor martorului Beleciuc Elena, or, inculpatul a relatat că a plecat împreună cu soția sa, Beleciuc Elena, în s. Lozova, la ora 18.00, cu automobilul de model „XXXXX”, cu n/î XXXXX și s-au deplasat direct spre s. Lozova, dar nu a menționat că s-ar fi oprit pe drum, pe când însă martorul Beleciuc Elena, a susținut unele circumstanțe contrare și anume aceasta a menționat că la data de 05 aprilie 2016, au mers la mama soțului său, împreună cu copilul și s-au pornit la ora 17.00, ulterior dânsa se contrazice și declară că s-au pornit aproximativ la ora 20.30-21.00 și că afară deja era întuneric. La fel, în contradicție cu declarațiile inculpatului Beleciuc Ion, martorul Beleciuc Elena, a susținut că pe drum, s-au oprit la o frizerie din str. Alba Iulia, unde feciorul său și inculpatul Beleciuc Ion, s-au frezat, ulterior s-au mai oprit la un magazin tot amplasat pe str. Alba Iulia, iar pe traseu, Beleciuc Ion s-a oprit la o benzinărie. Într-un mod neclar însă, martorul, Beleciuc Elena, a susținut că în drum nu au staționat la un careva bancomat, deși a menționat că s-au oprit la un magazin, fapte infirmate de către inculpatul Beleciuc Ion, care nu a făcut careva mențiuni de referință la faptul că s-ar fi oprit undeva în drum spre s. Lozova, r. Strășeni.

Tot aici, instanța de apel a notat că și martorul Bîrsan Veaceslav, fiind audiat în ședința de judecată, a relatat în ședința instanței de apel că i-a dat soției lui Beleciuc Ion careva notițe cu datele când mașinile au fost la inculpat, fapt ce denotă o intenție directă a inculpatului Beleciuc Ion și a martorului Beleciuc Elena, de a ameliora situația inculpatului, în situația în care nu este clar care a fost necesitatea ca martorul Beleciuc Elena, să afle informații despre perioada în care inculpatului Beleciuc Ion, i s-au transmis automobilele în chirie, or, această informație în viziunea instanței de apel, a trebuit martorului pentru a putea confirma relatările inculpatului, care este soțul său.

Instanța de apel a considerat că, fapta prejudiciabilă de luare gratuită a bunurilor părții vătămate, Toma Gheorghe, s-a adevărit nu doar relatărilor acestuia în cadrul urmăririi penale, dar și proceselor-verbale de ridicare a înregistrărilor de la bancomat, de unde este vizibil anume inculpatul Beleciuc Ion, care sustrage suma de 5000 de pe contul de card al părții vătămate, Toma Gheorghe, și cu toate că inculpatul a negat acest fapt, iar instanța de fond formal a constatat că nu inculpatul ar fi comis

această faptă infracțională, în acest context reținând doar declarațiile inculpatului și ale martorului Belecuc Elena, a omis faptul că partea vătămată Toma Gheorghe, la urmărirea penală, a declarat că vizionând imaginile video prezentate de BC „Moldova Agroindbank” SA, a recunoscut în persoana care extrage mijloacele bănești de pe cardul său bancar, drept persoana care i-a prestat servicii de taxi, tot acesta fiind și cel care a fost adus la Inspectoratul de Poliție Buiucani, mun. Chișinău, unde a fost stabilită identitatea lui și anume Belecuc Ion. La fel și martorul Bîrsan Veaceslav, a declarat că persoana din imaginile video și foto, prezentate de către ofițerul de urmărire penală, într-adevăr seamănă cu Belecuc Ion, iar din procesul-verbal de examinare a obiectului din 24 aprilie 2016, în care se consemnează examinarea informației foto și video de la Serviciul Securitate al BC „Moldova Agroindbank” SA, constituie o probă directă care demonstrează vinovăția incriminată inculpatului Belecuc Ion, fără echivoc și urma a fi pusă la baza condamnării inculpatului. Astfel, a fost reținut că prezența inculpatului în raza unde a fost comisă fapta, de rând cu înregistrările video și declarațiile părții vătămate, întăresc probatoriul acumulat de către organul de urmărire penală. Mai mult ca atât, că, în cadrul ședinței de judecată în instanța de fond, inculpatul a menționat că în perioada când a fost comisă infracțiunea, el împreună cu soția sa, Belecuc Elena, s-ar fi aflat în vizită la mama acestuia, Belecuc Valentina, în s. Lozova, r. Strășeni, unde a ajuns în jurul orei 19:00, aflându-se până în dimineața zilei următoare, însă declarațiile respective sunt contradictorii relatărilor făcute de către Belecuc Ion în calitate de învinuit unde ultimul a susținut că din mun. Chișinău ar fi ieșit în jurul orei 16:00 iar în satul Lozova a ajuns la ora 18:00. Infracțiunea de jaf, s-a consumat imediat din momentul în care inculpatul Belecuc Ion, fiind la volanul automobilului de modelul „Kia Rio”, a părăsit locul în care l-a lăsat pe pătimitul, Toma Gheorghe, adică la magazinul din XXXXX.

Scopul de cupiditate, în viziunea instanței de apel, și-a găsit relevanță nemijlocit în modalitatea în care a acționat inculpatul, or, dânsul a văzut momentul în care partea vătămată Toma Gheorghe, a lăsat portmoneul său pe torpedoul automobilului, și tot atunci, în momentul în care pătimitul a coborât din automobil, la ieșirea ultimului din magazin și în timpul când a vrut să intre în automobil, inculpatul intenționat a plecat de la fața locului, anume cu scopul de sustragere a bunurilor pătimitului, intenție care de asemenea și-a găsit confirmarea și prin procesul-verbal de examinare a înregistrărilor video de la bancomatul BC „Moldova-Agroindbank” SA din

data de 21 iunie 2016, care constituie o probă directă ce confirmă extragerea sumei de 5000 de lei de la contul de card al părții vătămate, Toma Gheorghe.

Rezumând totalitatea circumstanțelor privind descrierea faptei infracționale, instanța de apel ajunge la ferma convingere că fapta infracțională de jaf, a fost comisă anume de către inculpatul Beleciuc Ion și vina inculpatului și-a găsit confirmare deplină, fiind întrunite toate elementele constitutive ale infracțiunii prevăzute de art. 187 alin. (2), lit. f) Cod penal, fiind întrunite integral.

Referitor la alegațiile inculpatului și ale apărătorului acestuia, instanța de apel a considerat că motivele invocate poartă un caracter declarativ care nu au vre-un suport probatoriu sau factologic, or, din totalitatea probatoriului administrat pe parcursul examinării prezentei cauze penale s-a stabilit cu certitudine comiterea faptei de jaf, adică sustragerea deschisă a bunurilor altei persoane, cu cauzarea de daune în proporții considerabile.

Cu referire la pedeapsa penală ce a fost aplicată inculpatului Beleciuc Ion, pentru comiterea infracțiunii prevăzute de art. 187 alin. (2), lit. f) Cod penal, prin prisma prevederilor art. 7, art. 61 și art. 75 Cod penal, la stabilirea categoriei și mărimii pedepsei, instanța de apel a susținut că a ținut cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, de motivul acesteia, de personalitatea celei vinovate, de circumstanțele cauzei care atenuează ori agravează răspunderea, de condițiile de viață ale familiei acesteia, precum și scopul pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării persoanei recunoscute vinovată.

În concluzie, asupra celor relatate, instanța de apel a remarcat că la individualizarea pedepsei, a ținut cont de cele principii care stau la baza individualizării pedepsei, aplicând inculpatului, sancțiunea penală în formă de închisoare, această pedeapsă fiind legală, echitabilă și individualizată, în limitele normei legale.

În continuare, nu a stabilit careva circumstanțe atenuante din rândul celor expuse la art. 76 alin. (1) Cod penal, iar în calitate de circumstanțe agravante din categoria celor vizate la art. 77 alin. (1), lit. a) Cod penal, în privința inculpatului, Beleciuc Ion, s-a constatat săvârșirea infracțiunii de către o persoană care anterior a fost condamnată pentru infracțiune similară.

Prin sentința judecătorei Chișinău, sediul Buiucani din data de 16 martie 2017, Beleciuc Ion, a fost condamnat în baza art. 186 alin. (2), lit. d),

art. 186 alin. (2), lit. d), art. 190 alin. (2), lit. c), art. 186 alin. (2), lit. c), d), art. 190 alin. (2), lit. c), art. 190 alin. (2), lit. c), art. 190 alin. (2), lit. c) Cod Penal, cu aplicarea art. 84 alin. (1) Cod Penal i-a fost stabilită pedeapsa definitivă în formă de închisoare, pe un termen de 4 ani, 6 luni, cu privarea de dreptul de a exercita activități legate de primirea în gestiune a bunurilor materiale, pe un termen de 3 ani.

Astfel, apreciind în ansamblu circumstanțele cazului, prin prisma scopului pedepsei penale, instanța de apel a considerat echitabil și legal a numi inculpatului, Beleciuc Ion, pedeapsa în baza art. 187 alin. (2), lit. f) Cod penal, sub formă de închisoare pe un termen minim de 5 ani, fără aplicarea sancțiunii complementare, amenda, sancțiunea închisorii în temeiul art. 72 alin. (3) Cod Penal al RM, urmează a fi executată în penitenciar de tip semiînchis, având în vedere circumstanțele cauzei, persoana inculpatului care, anterior a fost condamnat, nu se află la evidența medicului narcolog și psihiatru, acesta a comis o infracțiune cu intenție care face parte din categoria celor grave, astfel că atingerea scopului pedepsei se v-a asigura prin aplicarea în privința inculpatului a unei pedepse privative de libertate

În sensul dat, instanța de apel a notat că în cazul de față inculpatul Beleciuc Ion, a fost condamnat anterior prin sentința judecătoreiei Chișinău, sediul Buiucani din data de 16 martie 2017, cu aplicarea art. 84 alin. (1) Cod Penal, fiind-și stabilită pedeapsa definitivă în formă de închisoare, pe un termen de 4 ani, 6 luni, cu privarea de dreptul de a exercita activități legate de primirea în gestiune a bunurilor materiale, pe un termen de 3 ani, respectiv, ținând cont de faptul că infracțiunea prevăzută de art. 187 alin. (2), lit. f) Cod, a fost comisă la data de 05 aprilie 2016, până la pronunțarea sentinței judecătoreiei Chișinău, sediul Buiucani din data de 16 martie 2017., astfel că la pedeapsa de 5 ani, fără amendă, numită prin prezenta decizie a fost adăugat partea neexecutată a pedepsei stabilite prin sentința din data de 16 martie 2017, aplicând în acest sens metoda cumulării parțiale a pedepselor, iar în cele din urmă, i sa stabilit inculpatului Beleciuc Ion, definitiv, sancțiunea privativă de libertate pe un termen de 6 ani, fără amendă, pedeapsa închisorii urmând a fi dispusă spre executare în penitenciar de tip semiînchis.

Instanța de apel a susținut că atingerea scopului pedepsei penale se v-a asigura prin aplicarea pedepsei prevăzute de sancțiunea componentei infracțiunii comise de inculpatul Beleciuc Ion, cu izolarea acestuia de

societate, care v-a asigura scopul prestabilit al legii penale privind corectarea și reeducarea inculpatului.

5. Decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 10 mai 2018, pronunțată integral la 11 iunie 2018, a fost atacată cu recursuri ordinare de către:

- inculpatul Beleciuc Ion la 28 mai 2018;
- avocatul Aurelia Mîrzîncu în numele inculpatului la 16 iunie 2018.

5.1 Inculpatul Beleciuc Ion, fără a indicat temeiul concret din cele prevăzute de art. 427 alin.(1) Cod de procedură penală, a solicitat achitarea deoarece nu dorește să stea la închisoare plus 1 an și 6 luni pentru ceia ce nu a săvârșit.

În motivarea recursului, inculpatul a expus următoarele:

- a avut loc o eroare la cumularea pedepselor aplicate prin decizia instanței de apel;

- procurorul a dus instanța de apel în eroare prin faptul că a susținut că telefonul inculpatului se afla în raza locului comiterii infracțiunii, fapt care nu a fost verificat de instanța de apel;

- în ziua infracțiunii era nu cu automobilul Dacia logan de culoare albastră dar nu cu automobilul Kia Rio de culoare argintie, fapt care poate fi confirmat de martorul Bîrsan Veaceslav de la care a închiriat automobilul;

- nu este inculpatul Beleciuc Ion, acea persoană de pe înregistrările foto și video care extrage bani de la bancomat;

- solicită în mod urgent numirea unei expertize a înregistrărilor foto și video;

- a se lua în considerație că are la întreținere un copil minor;

- când a fost judecat anterior a recunoscut integral vinovăția.

5.2 Avocatul Aurelia Mîrzîncu în numele inculpatului Beleciuc Ion, invocând temeiul art. 427 alin.(1) pct.6) și 8) Cod de procedură penală, a solicitat casarea deciziei instanței de apel, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri prin care să fie menținută sentința Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani din 19.12.2017, prin care Beleciuc Ion a fost achitat din motiv că fapta nu este comise de acesta.

În motivarea recursului, avocatul a considerat că:

- în acțiunile inculpatului nu au fost întrunite elementele infracțiunii incriminate.

- decizia este neîntemeiată, bazată pe aprecierea eronată a probelor, instanța de apel a examinat cauza unilateral.

- instanța de apel nu sa expus motivat supra argumentelor inculpatului și nu a respectat principiile generale ce reglementează desfășurarea procesului penal la capitolul administrării și prezentării probelor de către părți.

- acuzarea nu a prezentat probe suplimentare și partea vătămată nu a fost audiată în instanța de apel.

- vinovăția inculpatului în comiterea infracțiunii incriminate nu a fost demonstrată prin prisma art. 101 Cod de procedură penală.

- instanța de apel nu a respectat în tocmai principiile de bază care reglementează desfășurarea unui proces penal echitabil, nu a fost dată o apreciere justă a probelor, formată în urma examinării multe aspectuale și în mod obiectiv.

6. Referință asupra recursurilor declarate, a fost depusă de către procurorul în secția reprezentarea învinuirii în Curtea Supremă de Justiție, Sergiu Crijanovschi, prin care a susținut dispunerea inadmisibilității recursurilor, ca fiind vădit neîntemeiate.

7. Judecând recursurile ordinare în raport cu materialele dosarului și motivele invocate, ținând cont de opinia procurorului expusă în referință, Colegiul penal lărgit consideră că recursurile declarate urmează a fi respinse din următoarele considerente.

Potrivit art. 435 alin. (1) pct. 1) Cod de procedură penală, judecând recursul, instanța respinge recursul ca inadmisibil, cu menținerea hotărârii atacate.

În conformitate cu prevederile art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel doar în cazurile stipulate în textul normei vizate.

7.1 Potrivit conținutului recursului declarat de către inculpatul Belecuc Ion, acesta nu a indicat temeiul concret din cele prevăzute de art. 427 alin.(1) Cod de procedură penală, însă a solicitat achitarea deoarece nu dorește să stea la închisoare plus 1 an și 6 luni pentru ceia ce nu a săvârșit.

Analizând poziția inculpatului în raport cu motivele invocate în recurs, Colegiul penal lărgit constată că nici unul din ele nu și-au găsit confirmarea la examinarea recursului declarat, în acest sens evidențiind următoarele raționamente.

Cu referire la invocările recurentului precum că: *„procurorul a dus instanța de apel în eroare prin faptul că a susținut că telefonul inculpatului se afla în raza locului comiterii infracțiunii, fapt care nu a fost verificat de instanța de*

apel; nu este el, acea persoană de pe înregistrările foto și video care extrage bani de la bancomat în acest sens solicitând în mod urgent numirea unei expertize a înregistrărilor foto și video”, Colegiul penal lărgit constată că respectivele alegații în esență reprezintă dezacordul inculpatului cu privire la aprecierea instanței de apel a procesului-verbal de examinare a obiectului din 21 iunie 2016, în care este consemnată examinarea informației cu privire la apelurile efectuate prin intermediul telefonului mobil cu nr. SIM XXXXX ridicate de la SA „Moldcell”, la data de 05 aprilie 2016 prin care se confirmă aflarea inculpatului în celula care corespunde itinerarului parcurs de partea vătămată, în acest sens inculpatul indicând și necesitatea numirii de urgență a unei expertize a înregistrărilor foto și video de la bancomatul care au fost extrași banii părții vătămate.

Cercetând respectivele invocări, Colegiul penal lărgit, le apreciază ca fiind inadmisibile de drept deoarece, manifestarea dezacordului inculpatului Beleciuc Ion cu modalitatea de apreciere a probelor efectuată de către instanța de apel, fiind expusă o critică asupra acestora, puse de către instanță la baza condamnării inculpatului, critică care în opinia recurentului este justificată și impune necesitatea casării deciziei atacate, nu se regăsește în temeiurile de drept prevăzute de art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, or, articolul respectiv prevede o listă exhaustivă de temeiuri pentru recurs, a cărei analiză denotă faptul că chestiunile privind aprecierea probelor nu sunt reflectate în conținutul acestui articol, astfel neconstituind un temei pentru recurs separat.

În acest sens, este necesar de a menționa că potrivit art. 424 alin. (2) Cod de procedură penală, *instanța de recurs examinează cauza numai în limitele temeiurilor prevăzute în art. 427, fiind în drept să judece și în baza temeiurilor neinvocate, fără a agrava situația condamnaților.*

Instanța de recurs verifică doar dacă s-a aplicat corect legea la faptele reținute prin hotărârea atacată și dacă aceste fapte au fost constatate cu respectarea dispozițiilor de drept formal și material. Critica aprecierii probelor, care la caz comportă o solicitare de reapreciere a acestora, nu poate fi supusă analizei la etapa examinării cauzei în ordine de recurs ordinar, deoarece instanța de recurs este abilitată de a se pronunța asupra chestiunilor de drept, care constituie erori cu caracter procedural sau material, iar aprecierea probelor și numirea expertizelor constituie chestiuni ce pot fi soluționate la etapa judecării fondului cauzei, judecare ce nu poate fi efectuată în ordine de recurs.

În contextul dat, Colegiul penal reiterează că instanța de recurs verifică legalitatea și temeinicia hotărârilor judecătorești atacate, exclusiv prin prisma prezenței sau absenței temeiurilor pentru recurs, prevăzute la art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală.

Colegiul penal lărgit, cercetând argumentul inculpatului, precum că: *„a avut loc o eroare la cumularea pedepselor aplicate prin decizia instanței de apel”*, consideră că acesta de asemenea este eronat, negăsindu-și confirmarea, deoarece instanța de apel la stabilirea vinovăției și condamnării inculpatului Beleliuc Ion, în prezenta cauză penală, pentru comiterea infracțiunii prevăzute de art. 187 alin. (2) lit. f) Cod penal, i-a aplicat pedeapsa minimă de 5 ani închisoare, ultimul beneficiind și de scutirea de pedeapsa cu amendă, ne cătând la faptul că acesta a fost condamnat anterior pentru fapte similare, regăsindu-se circumstanța agravantă prevăzută de art. 77 alin. (1) lit. a) Cod penal.

Așa dar, prin sentința Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani din data de 16 martie 2017, Beleciuc Ion a fost condamnat în baza art. 186 alin. (2), lit. d), art. 186 alin. (2), lit. d), art. 190 alin. (2), lit. c), art. 186 alin. (2), lit. c), d), art. 190 alin. (2), lit. c), art. 190 alin. (2), lit. c), art. 190 alin. (2), lit. c) Cod penal, și cu aplicarea art. 84 alin. (1) Cod penal, i s-a stabilit pedeapsa definitivă sub formă de închisoare, pe un termen de 4 ani, 6 luni, cu privarea de dreptul de a exercita activități legate de primirea în gestiune a bunurilor materiale, pe un termen de 3 ani.

Conținutul art. 84 alin. (4) Cod penal, prevede că *„Conform prevederilor alin. (1)–(3) se stabilește pedeapsa și în cazul în care, după pronunțarea sentinței, se constată că persoana condamnată este vinovată și de comiterea unei alte infracțiuni săvârșite înainte de pronunțarea sentinței în prima cauză. În acest caz, în termenul pedepsei se include durata pedepsei executate, complet sau parțial, în baza primei sentințe”*.

Ținând cont de faptul că infracțiunea prevăzută de art. 187 alin. (2), lit. f) Cod penal, a fost comisă la data de 05 aprilie 2016, până la pronunțarea sentinței Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani din data de 16 martie 2017., astfel că la pedeapsa de 5 ani, fără amendă, numită prin decizia atacată a fost adăugată partea neexecutată a pedepsei stabilite prin sentința din data de 16 martie 2017, aplicându-se în acest sens metoda cumulării parțiale a pedepselor, fiindu-i stabilit definitiv inculpatului Beleciuc Ion, pedeapsa cu închisoare pe un termen de 6 ani, fără amendă, or, instanța de apel la acest capitol corect a constatat că aplicarea unei altei

pedepse, nu v-a fi rațională și proporțională acțiunilor comise de către inculpat.

Astfel la stabilirea pedepsei definitive inculpatului Belecuc Ion, instanța de apel nu a admis careva încălcări sau divergențe de la normele legale ce guvernează identificarea pedepsei definitive, iar invocarea de recurentului a unor erori admise de către instanța de apel la acest capitol, este declarativă și neîntemeiată, or, inculpatul Belecuc Ion având de executat două pedepse cu închisoare, una de 4 ani și 6 luni și alta de 5 ani, a beneficiat în deplină măsură de statornicirea instanței de apel la aplicarea principiului umanismului, reducându-se pedeapsa definitivă la 6 ani închisoare.

În rest indicările recurentului Belecuc Ion au un caracter declarativ și neîntemeiat, alegațiile căruia în esență prezintă o opinie proprie asupra judecării cauzei, chestiune ce nu este susceptibilă de a impune necesitatea casării deciziei instanței de apel care este legală și întemeiată.

7.2 Potrivit conținutului recursului declarat de către avocatul Mîrzîncu Aurelia în numele inculpatului Belecuc Ion, a indicat în calitate de temeiuri de drept pentru recurs art. 427 alin.(1) pct.6) și 8) Cod de procedură penală, solicitând casarea deciziei instanței de apel, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri prin care să fie menținută sentința Judecătorei Chișinău, sediul Buiucani din 19.12.2017, prin care Belecuc Ion a fost achitat din motiv că fapta nu este comise de acesta.

Analizând poziția avocatului în raport cu motivele reflectate în recurs, Colegiul penal lărgit constată că nici unul din ele nu și-au găsit confirmarea la examinarea recursului declarat, în acest sens evidențiind următoarele raționamente.

Studiind alegațiile avocatului Mîrzîncu Aurelia în susținerea solicitării achitării inculpatului Belecuc Ion, prin prisma pct. 6) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală, precum că: *„decizia este neîntemeiată, bazată pe aprecierea eronată a probelor; instanța de apel nu a respectat în tocmai principiile de bază care reglementează desfășurarea unui proces penal echitabil, nu a fost dată o apreciere justă a probelor, formată în urma examinării multe aspectuale și în mod obiectiv; acuzarea nu a prezentat probe suplimentare și partea vătămată nu a fost audiată în instanța de apel; vinovăția inculpatului în comiterea infracțiunii incriminate nu a fost demonstrată prin prisma art. 101 Cod de procedură penală”*, Colegiul penal lărgit conchide că de fapt toate aceste argumente reprezintă în ansamblu dezacordul cu modalitatea de aprecierea a probelor de către

instanța de apel, chestiune care la caz comportă o solicitare de reapreciere a acestora.

Sub aspectul dat, Colegiul penal lărgit notează că indicarea acestui dezacord la examinarea cauzei în ordine de recurs ordinar, reprezintă în esență un argument denaturat ce nu poate servi ca temei pentru casarea deciziei instanței de apel, or, urmează a fi reiterat că potrivit art. 424 alin. (2) Cod de procedură penală, instanța de recurs examinează cauza numai în limitele temeiurilor prevăzute în art. 427, fiind în drept să judece și în baza temeiurilor neinvocate, fără a agrava situația condamnaților, iar chestiunea aprecierii probelor nu reprezintă temei separat pentru casare, instanța de recurs având competența de a verifica doar dacă s-a aplicat corect legea la faptele reținute prin hotărârea atacată și dacă aceste fapte au fost constatate cu respectarea dispozițiilor de drept formal și material. Critica aprecierii probelor, care la caz comportă o solicitare de reapreciere a acestora, nu poate fi supusă analizei la etapa examinării cauzei în ordine de recurs ordinar, deoarece instanța de recurs este abilitată de a se pronunța asupra chestiunilor de drept, care constituie erori cu caracter procedural sau material, iar aprecierea probelor reprezintă prerogativa judecării fondului cauzei, judecare ce nu poate fi efectuată în ordine de recurs.

În partea indicării de către avocatul Mîrzîncu Aurelia a pct. 8) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală, în susținerea recursului, Colegiul penal lărgit atestă că recurentul sub acest aspect nu a prezentat o motivare desfășurată a considerațiilor sale, astfel indicarea acestui temei de asemenea este apreciată ca o chestiune formală fără a avea un suport în esență, or, instanța de apel în pct. 40 a deciziei sale a descris procesul de încadrare juridică a faptei inculpatului Belecuc Ion în componența de infracțiune incriminată, stabilind concordanța dintre fapta comisă și încadrarea juridică.

În sensul dat, instanța de apel a reținut că de către partea acuzării au fost prezente și administrate probe directe, pertinente și concludente, care în coroborare cu alte probe cercetate în ansamblu, demonstrează vinovăția lui Belecuc Ion în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 187 alin. (2) lit. f) Cod penal.

Astfel, Colegiul penal lărgit consideră că argumentele indicate de către avocatul Mîrzîncu Aurelia în susținerea temeiurilor de drept indicate pentru recurs, sunt declarative, parțial eronate, neregăsindu-și confirmare în speță.

7.3. Studiind circumstanțele invocate în recursurile declarate, în care nu au fost indicate careva erori de drept clar definite, Colegiul penal lărgit conchide că împrejurările menționate în partea descriptivă a hotărârii atacate, inclusiv și cele reproduse în pct. 4.1. din prezenta decizie, relevă în mod concludent că instanța de apel a constatat și apreciat circumstanțele de fapt și de drept privind învinuirea înaintată inculpatului Beleciuc Ion și încadrarea juridică corectă a acțiunilor infracționale ale acestuia în strictă conformitate cu prevederile normelor de procedură penală și prescripțiilor de drept material, prin prisma cumulului de probe anexate la dosar, care au fost cercetate de către instanța de apel.

De asemenea, instanța de recurs susține poziția instanței de apel care corect a constatat că, prima instanță eronat a stabilit starea de fapt, care nu corespunde probelor din dosar diminuând aprecierea valorii acestora, fapt care a dus la concluzia eronată de achitare a lui Beleciuc Ion, pe motiv că fapta incriminată, nu a fost comisă de către inculpat, cât și interpretând eronat starea de fapt constatată pe parcursul cercetării judecătorești. De asemenea instanța de apel corect a stabilit că, prima instanță la adoptarea hotărârii nu a dat deplină eficiență prevederilor art. 101 alin. (1), 384 alin. (3), 385 alin.(1) Cod de procedură penală.

Prima instanță, pripit a ajuns la concluzia achitării inculpatului, Beleciuc Ion, or, atât probatoriul cauzei cât și circumstanțele stabilite în cadrul judecării denotă contrariul.

Colegiul penal lărgit notează și faptul că în speță sunt divergențe clare între declarațiile inculpatului și a martorului Beleciuc Elena, care este soția inculpatului, potrivit cărora la data comiterii faptei, inculpatul și cu Beleciuc Elena, s-ar fi aflat în vizită la mama acestuia, Beleciuc Valentina, în s.Lozova, r-ul Strășeni, unde a ajuns în jurul orei 19:00, aflându-se până în dimineața zilei următoare, declarații diferite de cele date în calitate de învinuit de la urmărirea penală, or, acolo Beleciuc Ion invoca că, din mun. Chișinău ar fi ieșit în jurul orei 16:00 iar în satul Lozova a ajuns la ora 18:00. Asemenea divergențe există și între declarațiile martorului apărării, Beleciuc Elena, cu cele date de inculpat, prima indicând că din mun. Chișinău, spre s. Lozova s-au pornit aproximativ la ora 20:30 - 21:00.

Astfel, cercetând respectivele declarații, prima instanță le-a apreciat ca fiind veridice cu toate că acestea se combat reciproc, apreciind ca plauzibilă versiunea înaintată de Beleciuc Ion, apoi ambele declarații fiind puse la baza sentinței de achitare, chestiune care reprezintă o eroare admisă de prima instanță.

Instanța de apel corect a determinat că soluția primei instanțe privind achitarea inculpatului Beleciuc Ion, din motiv că fapta nu ar fi fost comisă de către acesta, este una contradictorie însuși probatoriului administrat în situația în care prima instanță a redat selectiv aceste probe și nu le-a analizat prin prisma concludenței, pertinentei și coroborării lor.

Circumstanțele enunțate denotă în mod concludent că instanța de apel nu a comis erori de drept în raport cu motivele invocate de recurenți și respectiv decizia atacată conține motive legale pe care se întemeiază soluția, în sensul că argumentele pe care instanța de apel le-a expus în partea descriptivă a deciziei, echivalează cu o motivare conformă rigorilor și exigențelor din art. 6§1 CEDO.

Instanța de apel corect a constatat că în acțiunile inculpatului Beleciuc Ion, sunt prezente toate elementele constitutive ale infracțiunii incriminate, argumente pe care instanța de recurs le acceptă și pentru a evita repetări inutile le însușește, fapt ce vine în corespundere cu jurisprudența și practica CtEDO, care în pct. 37 a hotărârii sale în cauza *Albert vs. România* din 16.02.2010, statuează că art. 6§1 din CtEDO, deși obligă instanțele să își motiveze deciziile, acest fapt nu poate fi înțeles ca impunând un răspuns detaliat pentru fiecare argument (*Van de Hurk vs. Olanda*, 19.04.1994, pct. 61), cu toate acestea noțiunea de proces echitabil necesită ca o instanță internă, fie prin însușirea motivelor furnizate de o instanță inferioară, fie prin alt mod, să fi examinat chestiunile esențiale supuse atenției sale.

Colegiul penal lărgit reiterează, că printre garanțiile unui proces echitabil, reglementat de art. 6 din CEDO, se enumeră și faptul că orice persoană trebuie să fie judecată în mod echitabil de un tribunal independent și imparțial, ceea ce a fost realizat și în prezenta cauză, fiind respectate drepturile inculpatului garantate atât de Constituția R. Moldova, CEDO, cât și de Codul de procedură penală.

În consecință, instanța de recurs conchide că totalitatea argumentelor invocate de recurenți nu și-au găsit confirmare la examinarea recursurilor și ca urmare acestea nu sunt suficiente pentru a constitui erori procesuale ce ar putea influența autenticitatea concluziilor instanței de apel.

Totodată s-a constatat că instanța de apel a examinat prezenta cauză penală fără careva abateri de la normele de procedură, a apreciat probele cercetate sub toate aspectele, iar în hotărârea adoptată a realizat o justă interpretare și aplicare a normelor de procedură penală, decizia adoptată fiind legală, întemeiată și riguros argumentată, iar faptei comise de inculpatul Beleciuc Ion i s-a dat o încadrare juridică corectă, motivarea

soluției fiind bazată pe probele administrate în cadrul procesului penal și verificate în ședința de judecată a instanței de apel, pedeapsa fiind stabilită de instanță argumentat, luându-se în considerare prevederile legale ce reglementează acest aspect.

În acest context, Colegiul penal lărgit consideră că argumentele invocate de către inculpatul Beleciuc Ion și avocatul acestuia, Mîrzîncu Aurelia, în recursurile declarate sunt neîntemeiate, fapt ce determină incontestabil concluzia de respingere a acestora ca inadmisibile, cu menținerea hotărârii contestate.

8. În conformitate cu art. 434, 435 alin. (1) pct. 1) Cod de procedură penală, Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție,

DECIDE:

Se resping, ca inadmisibile, recursurile ordinare declarate de către avocatul Mîrzîncu Aurelia în numele inculpatului Beleciuc Ion și de către inculpat, cu menținerea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 10 mai 2018, emisă în cauza penală în privința lui *Beleciuc Ion XXXXX*.

Decizia este irevocabilă, pronunțată integral la 20 decembrie 2018.

Președinte

Vladimir Timofti

Judecători

Victor Boico

Nadejda Toma

Anatolie Țurcan

Ion Guzun